

Publicerad 2012-11-11 16:34 av Ingela Svenson

En sista resa

Så avlöpte den sista resan till Exilsamhället; dit den gamle en gång flydde sitt upphovs trakter. En gång en by i Uppland, nu sedan länge införlivad med storstadens norrförorter. Där har han nu avslutat sina dagar. För oss ett avslut, på samma gång en ny fas. Något okänt väntar. Att försonas, att förstå att människorna är olika och bristfälligt fungerande.

Kanske lever vi för att lära oss tänka. När vi lärt oss tänka är det hela över. Då är man tillbaka där det började, går man åter i barndom. Så är då livet en cirkel som rullar på, en cykel som inte har några överlevare. Hur överlever man livet?

Vår uppgift i denna Uppländska by var att sluta cirkeln. Att finna försoning; en process som endast göres med öppna sinnen. Med en perceptiv förmåga, en förmåga att stiga åt sidan, att inte förblindas av driften att hävda våra egna revir.

Men sällan blir saker och ting som man tänkt sig. Icke blir de nödvändigtvis sämre. Bara annorlunda.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten